

IV. komentár: Čínska komunistická strana je sila namierená proti prírode

Úvod

Číňania si veľmi vážia „Tao“, alebo Cestu. V dávnych dobách bol krutý cisár nazývaný „hlúpym vládcom, ktorý nenasleduje Tao“. O správaní, ktoré sa neriadilo štandardom morálky, ktorý sa v čínštine vyjadruje dvoma znakmi „Tao“ a „morálka“, sa hovorilo, že „nenasleduje princíp Tao“. Aj búriaci sa farmári mali transparenty, ktoré hlásali: „Dosiahnuť Cestu (Tao) na príkaz nebies.“ Lao-c’⁴⁶ povedal:

*Existuje niečo tajomné a všezahrňujúce,
čo existovalo už pred nebom a zemou.
Tiché, bez formy, úplné a nikdy sa nemeniace.
Žije večne a všade, v dokonalosti,
je matkou všetkých vecí.
Nepoznám jeho meno;
nazývam to Tao*

Toto napovedá, že svet vznikol z „Tao“.

V posledných sto rokoch vytvoril náhly vpád komunistického ducha silu proti prírode a ľudskosti, ktorá spôsobila bezmedznú agóniu a tragédiu. Ľudská civilizácia sa dostala na pokraj zničenia. Boli spáchané všetky možné druhy zverstiev, ktoré sa odkláňajú od Tao a odporujú nebesiam a zemi. Komunizmus sa stal mimoriadne zlou silou, ktorá sa stavia proti vesmíru.

„Človek nasleduje zem, zem nasleduje nebesá. Nebesá nasledujú Tao a Tao nasleduje to, čo je prirodzené.“⁴⁷ V dávnej Číne ľudia verili na harmóniu, vzájomnú podporu a súžitie s nebom a zemou. Ľudstvo je prepojené s nebom a zemou a závisí na nich. Tao vesmíru sa nemení. Vesmír sa riadi podľa Tao. Zem nasleduje zmeny neba, preto má štyri odlišné ročné obdobia. Keď bude ľudstvo rešpektovať nebo a zem, bude sa tešiť z harmonického života plného vďačnosti a požehnania. To je vyjadrené vo výraze „priaznivé nebeské načasovanie, vhodné pozemské podmienky a harmónia medzi ľuďmi“. Astronómia, zemepis, kalendárny systém, medicína, literatúra, a dokonca i spoločenské usporiadanie – to všetko nasleduje podľa Číňanov toto chápanie.

Ale komunistická strana propaguje myšlienky ako „človek nad prírodou“ a „filozofiu boja s nebom, zemou i prírodou“. Mao Ce-tung povedal: „Boj s nebesami je nekonečné šťastie, boj so zemou je nekonečné šťastie a boj s ľuďmi je nekonečné šťastie.“ Komunistická strana si tieto boje možno skutočne vychutnáva, ale ľudia za ne zaplatili ohromne bolestivú daň.

⁴⁶ Lao-c’ (tiež známy ako Lao Tzu, Li Er či Li Dan), čínsky filozof, ktorý žil v 6. storočí pred n. l. Je autorom Tao Te-ťingu (Dao De Jing), základnej knihy taoizmu.

⁴⁷ Tao Te-ťing, kapitola 25.

I. Boj s ľud'mi, odstránenie ľudskej prirodzenosti

Prevrátenie dobra a zla, odstránenie ľudskosti

Ľudská bytosť je v prvom rade bytosť prirodzená a potom bytosť spoločenská. „Ľudia sú pri narodení prirodzene dobrí“⁴⁸ a „všetci ľudia majú súcitné srdce“⁴⁹. Existujú základné vodítka, ktoré si ľudia so sebou pri narodení prinášajú, vodítka umožňujúce rozoznať dobré od zlého. ČKS naopak verí, že ľudské bytosti sú zvieratá, alebo dokonca stroje. Podľa ČKS sú buržoázia a proletariát iba materiálnym silami.

Zámerom ČKS je ovládať ľudí a postupne ich premeniť na rebelantských a revolucionárskych darebákov. Marx povedal: „Materiálne sily môžu byť zvrhnuté jedine materiálnymi silami“. „Teória sa tiež stáva materiálnou silou – v momente, keď ovládne masy ľudí.“⁵⁰ Veril, že celá ľudská história nie je ničím iným, než nepretržitým vývojom ľudskej prirodzenosti, a že ľudská prirodzenosť je v skutočnosti prirodzenosťou triedy, do ktorej človek patrí. Marx sa nazdával, že neexistuje nič prirodzené a vrodené, všetko je len produktom prostredia. Tvrdil, že ľudská bytosť je predovšetkým „tvor spoločenský“ a nesúhlasil s konceptom „prirodzeného človeka“, ktorý predložil Feuerbach. Lenin veril, že marxizmus nemôže medzi proletariátom vzniknúť prirodzene, ale že mu musí byť vštepený zvonka. Lenin sa snažil, ako vedel, ale nedokázal robotníkov prinútiť, aby vymenili ekonomické boje za boj o politickú moc. Vložil teda svoje nádeje do „teórie podmieneného reflexu“, ktorú predložil držiteľ Nobelovej ceny Ivan Petrovič Pavlov. Lenin prehlásil, že táto teória „má dôležitý význam pre proletariát na celom svete“. Trockij⁵¹ dokonca dúfal, že podmienený reflex človeka zmení nielen psychologicky, ale aj fyzicky. Rovnakým spôsobom ako zmení psa, ktorý začne slintať, keď začuje zvonček ohlasujúci čas obeda, Trockij očakával, že aj vojaci vyrazia odvážne vpred, keď začujú výstrely a položia svoje životy za komunistickú stranu.

Od pradávnych dôb ľudia verili, že odmena prichádza po veľkom úsilí a námahe. Za tvrdú prácu je človek odmenený blahobytom. Ľudia opovrhovali záhaľčivosťou a verili, že žatie zisku bez odvedenej práce je nemorálne. Avšak potom, čo sa komunizmus rozšíril po celej Číne ako mor, povzbudzoval spodinu a povalačov k tomu, aby si delili pôdu, rozkrádali súkromné majetky a tyranizovali mužov i ženy. Toto sa odohrávalo verejne a pod záštitou zákona.

Každý vie, že je dobré mať v úcte svojich rodičov a starať sa o mladých. Je zlé nebrať ohľad na starších a na učiteľov. Starobylé Konfuciovo vzdelávanie sa skladalo z dvoch častí: Siao Süe (základy) a Ta Süe (vyššie vedenie). Siao Süe človek získaval pred pätnástym rokom života a zameriavalo sa predovšetkým na správanie sa ohľadom čistoty, spoločenskej komunikácie a etikety (napríklad vzdelávanie o hygiene, spoločenskom správaní, reči atď.). Ta Süe zdôrazňovalo cnosť a získanie Taa⁵². Počas kampaní na očiernenie Lin Piao a Konfucia a na osočovanie učiteľov vymazala ČKS z mysli mladej generácie všetky morálne zásady.

Starobylé čínske príslovie hovorí: „Jeden deň bol mojím učiteľom, a mal by som ho reš-

⁴⁸ Verše troch (San C' Ťing), tradičný čínsky text pre základné vzdelanie.

⁴⁹ Mencius, Kniha 6.

⁵⁰ Karl Marx, „Príspevok ku kritike Hegelovej filozofie pravdy.“

⁵¹ Lev Trockij (1879 – 1940), ruský teoretik komunizmu, historik, vojenský vodca, zakladateľ ruskej Červenej armády. Zavraždený Stalinovými agentmi v Mexico City 22. augusta 1940.

⁵² Podľa Ču Si alebo Chu Hsi (1130 – 1200), tiež známeho ako Ču C' alebo Chu-tzu, neokonfuciánskeho učenca z dynastie Song, sa Malé učenie venuje dobrému správaniu, zatiaľ čo Veľké učenie je rozšírené o hlbšie princípy takého správania. Zdroj: Zozbierané rozhovory s Majstrom Ču, 7. zväzok (Učenie 1).

pektovať ako svojho otca po celý život.“

Pien Čung-jün, učiteľka Pekinskej dievčenskej strednej školy patriacej pod Pekinskú pedagogickú univerzitu, bola 5. augusta 1966 donútená svojimi študentkami ísť po ulici s dlhou špicatou čapicou na hlave a v šatách zamazaných od čierneho atramentu. Na krku mala zavesenú čiernu ceduľu s urážkami a študentky okolo nej bubnovali na smetné koše. Nakoniec ju donútili pokľaknúť na zem, bili ju drevenou palicou s nabitými klincami a polievali ju vriacou vodou. Bola umučená na smrť.

Riaditeľku rovnakej školy študentky donútili tlčiť na rozbité umývadlo a kričať: „Som zlý element.“ Ostrihali jej vlasy, aby ju ponížili. Udierali ju do hlavy, až kým jej netiekla krv, pričom ju nútili plaziť sa po zemi.

Každý si myslí, že byť čistý je dobré a byť špinavý je zlé. Ale ČKS propaguje „mať blato po celom tele a mať ruky pokryté mozolmi“ a tvrdí, že je dobré, ak sú vaše „ruky špinavé a chodidlá zamazané od kravského hnoja“⁵³. Takíto ľudia sú považovaní za najrevolučnejších a môžu chodiť na univerzitu, stať sa členmi strany, byť povýšení a nakoniec sa stať vodcami strany.

Ľudstvo napreduje hromadením si vedomostí, ale ČKS považuje nadobúdanie vedomostí za zlé. Intelektuáli boli označení (na stupnici od jedna po deväť) za smradľavú deviatu kategóriu. Mali sa učiť od negramotných a museli byť prevychovaní chudobnými roľníkmi, ak mali začať nový život. V priebehu prevýchovy intelektuálov boli profesori z Univerzity v Tsinghua vykázaní na Kaprí ostrov v Nan-čchangu, provincia Ťiang-si. V tejto oblasti bola všeobecne rozšírená schistosomóza⁵⁴ a dokonca aj miestny pracovný tábor musel byť z tejto oblasti presťahovaný preč. Profesori boli infikovaní hneď, ako prišli do styku s vodou v rieke a rozvinula sa u nich cirhóza pečene, následkom čoho už neboli schopní práce a života.

Na podnet bývalého čínskeho predsedu vlády Čou En-laja uskutočnila v Kambodži tunajšia komunistická strana (Červení Kméri) jedno z najkrutejších prenasledovaní intelektuálov. Tí, o ktorých sa predpokladalo, že si udržiavali nezávislé myslenie, mali byť duševne aj fyzicky vyhladení. Od roku 1975 do roku 1978 bola vyvraždená jedna štvrtina kambodžskej populácie. Niektorí ľudia boli zabití kvôli tomu, že mali na tvárach stopy po nosení okuliarov.

Po víťazstve komunizmu v Kambodži v roku 1975 začal Pol Pot zavádzať socializmus – „nebo v ľudskej spoločnosti“ – ktorý nemal triedne rozdiely, mestské a vidiecke odlišnosti, peňažnú menu a komerčné obchody. Nakoniec bola rozbitá aj štruktúra rodiny a vznikli mužské a ženské pracovné tímy. Všetci museli pracovať a jesť pohromade a nosiť rovnaké čierne revolucionárske alebo vojenské uniformy. Manželia sa mohli stretnúť len raz za týždeň, aj to len so súhlasom štátu.

Komunistická strana prehlasuje, že sa nebojí nebies ani zeme, naopak, snaží sa ich reformovať. Úplne opovrhne spravodlivými elementami a silami vo vesmíre. Mao Ce-tung počas štúdií v Chunane napísal:

„V každom storočí uskutočnili národy veľké revolúcie. Staré bolo zmyté a objavili sa nové farby; nastali veľké zmeny, ktoré zahŕňali život a smrť, úspech a skazu. Deštrukcia nie je určite finálna deštrukcia a deštrukcia na jednej strane bude bezpochyby znamenať zrodenie na druhej. Všetci sa podieľame na tejto deštrukcii, pretože zničením starého vesmíru dostaneme nový vesmír. A nebude snáď nový vesmír lepší, než ten starý?!“

Náklonnosť je prirodzený ľudský cit. Náklonnosť medzi manželmi, deťmi, rodičmi, priateľmi a všeobecne v spoločnosti je normálna. ČKS zmenila prostredníctvom nepretržitých politických kampaní ľudí na vlkov, alebo skôr na zvieratá, ktoré sú ešte krutejšie a zúrivejšie

⁵³ Maove „Hovory na Yan'an'skom fóre o literatúre a umení“ (1942).

⁵⁴ Schistosomóza je choroba spôsobená parazitickými červami. Infekcia sa objavuje po styku s kontaminovanou vodou. Sprievodné znaky choroby sú horúčka, zimnica, kašeľ a bolesť svalov. Vo vážnejších prípadoch choroba spôsobuje poškodenie pečene, čriev, pľúc a močového mechúra, v ojedinelých prípadoch záchvaty, ochrnutia alebo zápal miechy.

ako vlk. Ani najdivokejšie tigre nejedia svoje mláďatá. Za vlády ČKS sa však donášanie medzi rodičmi a deťmi alebo medzi manželmi a manželkami stalo veľmi bežným javom, všetci sa navzájom udávali. Ľudia sa často zriekali rodinných vzťahov.

V polovici šesťdesiatych rokov dala jedna učiteľka na základnej škole v Pekingu v teste pre študentov nechtiac dohromady slová „pád“ a „socializmus“, keď ich učila čínske písmo. Študenti ju udali. Potom bola dennodenne kritizovaná a chlapci a mladí muži ju každý deň fackovali. Jej dcéra sa jej zriekla. Kedykoľvek sa triedny boj v škole priostril, jej dcéra počas politických schôdzí poukazovala na matkine údajné „nové triedne potýčky“. Niekoľko rokov po tejto nešťastnej náhode bolo učiteľkinou jedinou prácou každodenné upratovanie školy, vrátane školských záchodov.

Ľudia, ktorí zažili kultúrnu revolúciu, by nikdy nemali zabudnúť na Čang Č'-sin, ktorá bola poslaná do väzenia, pretože otvorene kritizovala Maa za jeho zlyhanie vo Veľkom skoku vpred. Väzenská polícia jej často vyzliekala šaty, spúťavala jej ruky za chrbtom a vhadzovala ju do mužských ciel, kde ju väzni hromadne znásilňovali. Nakoniec z toho zošalela. Keď nadišiel deň jej popravy, väzenskí dozorcovia mali obavy, že by pri poprave mohla na protest kričať nejaké slogany. Pritlačili jej teda hlavu na jednu tehlu a podrezali jej hrdlo bez akejkoľvek anestézie.

V posledných rokoch pri prenasledovaní Falun Gongu ČKS pokračuje v používaní tých istých starých prostriedkov na podnecovanie nenávisti a násilia.

Komunistická strana potláča cnostnú ľudskú povahu a podnecuje a využíva zlé stránky ľudí, aby posilnila svoju vládu. V jednej kampani za druhou sú ľudia so svedomím donútení mlčať zo strachu pred násilím. Komunistická strana systematicky ničí univerzálne morálne štandardy a rúca koncepty dobrého a zlého, cti a hanby, ktoré si ľudstvo udržiavalo po tisíce rokov.

Zlo, ktoré presahuje zákon vzájomného vytvárania a vzájomného zabráňovania

Lao-c' povedal:

*„Všetci, ktorí sú pod nebesami, môžu vidieť krásne iba preto, že existuje škaredé.
Všetci môžu poznať dobro iba preto, že existuje zlo.
Z toho dôvodu mať a nemať vzniká súčasne.
Náročné a ľahké sa navzájom dopĺňa.
Dlhé a krátke stoja v protiklade.
Vysoké a nízke na sebe spočívajú.
Hlas a zvuk spolu ladia.
Predná strana a zadná strana po sebe nasleduje.“⁵⁵*

Jednoducho povedané, v ľudskom svete existuje princíp vzájomného vytvárania a zabráňovania. Nielenže sa ľudia delia na dobrých a zlých, ale dobro a zlo existuje aj vo vnútri každého jednotlivého človeka.

Tao Či, idol banditov v starovekej Číne, povedal svojim stúpencom: „Banditi by mali tiež nasledovať Tao (Cestu).“ Odvodil z toho, že byť banditom tiež znamená byť „čestný, odvážny, spravodlivý, múdry a dobrotivý“. Myslel tým, že ani bandita nemôže robiť čokoľvek, čo ho uspokojuje, musí nasledovať určité pravidlá.

O histórii ČKS môžeme povedať, že je plná podvodov a zrád, bez akýchkoľvek zábran. No napríklad ešte aj banditi si cenili „spravodlivosť“. Dokonca aj miesto, kde si delili lup, nazývali „sieň spravodlivosti na delenie koristi“. Ale vždy, keď sa medzi súdruhmi v ČKS objaví

⁵⁵ Tao Te-ťing, kapitola 2.

kríza, začnú donášať jeden na druhého a navzájom sa obviňovať. Dokonca vyrábajú falošné dôkazy, aby mohli jeden druhého podraziť.

Vezmime si ako príklad generála Pcheng Te-chuaja. Mao Ce-tung, ktorý pochádzal z roľníckeho prostredia, vedel samozrejme, že je nemožné vyprodukovať 130 tisíc *t'in* zrna z každého *mu*⁵⁶ a že to, čo povedal Pcheng, bola pravda. Tiež vedel, že Pcheng nemá zámer vziať mu moc, ani nehovoriac o tom, že mu Pcheng niekoľkokrát zachránil život, keď bojoval proti 200 tisícovému vojsku Chu Chung-nana s iba 20 tisíc vojakmi počas vojny ČKS proti Kuomintangu. Napriek tomu, hneď ako Pcheng vyjadril svoj nesúhlas s Maom, Mao okamžite vybuchol hnevom a hodil do smetí oslavnú báseň, ktorú o Pchengovi napísal: „Kto tryskom cvála na koni a pritom zvierá meč – jedine náš generál Pcheng!“ Mao bol odhodlaný nechať Pchenga zabiť, napriek Pchengovej ušľachtilosti a tomu, že Maovi niekoľkokrát zachránil život.

ČKS radšej brutálne zabíja, než aby panovala s politikou dobra; prenasleduje vlastných členov a nectí si priateľstvo a osobnú lojalitu; predáva pod cenu čínske územia a koná zbabeľo; spravila zo seba nepriateľa spravodlivej viery, ktorému chýba múdrosť; organizuje masové hnutia, čím porušuje spôsob, akým by múdry človek vládol národu. Celkovo zašla ČKS tak ďaleko, že upustila dokonca aj zo základnej požiadavky, že „aj bandíti by mali nasledovať Cestu“. Jej zlo ďaleko prekračuje zákony vzájomného vytvárania a zabraňovania vo vesmíre. ČKS úplne odporuje prírode a ľudskosti s cieľom, aby zničila kritériá dobra a zla a prekrútila zákony vesmíru. Jej neskrotná arogancia dosahuje vrchol, a preto je odsúdená k úplnému zrúteniu.

II. Boj so zemou porušuje zákony prírody a prináša neustále pohromy

Do triednych bojov bola zatiahnutá aj príroda

Ťin Sun-chua ukončil v roku 1968 štúdium na šanghajskej strednej škole a bol členom stáleho výboru stredoškolskej Červenej gardy v Šanghaji. V marci 1969 ho poslali na vidiek do provincie Chej-lung-t'iang. 15. augusta 1969 sa z horských oblastí privalili divoké povodne a rýchlo zaplavili oblasti v okolí rieky Šuang. Ťin skočil do dravých prúdov v snahe zachrániť dva elektrické stožiare pre svoje výrobné družstvo a utopil sa.

Nasledujú dva záznamy z Ťinovho denníka napísané predtým, než zomrel.

4. júla

Začnám pociťovať intenzitu a napätosť triednych bojov na vidieku. Ako člen Červenej gardy predsedu Maa stojím plne pripravený otvorene bojovať proti spiatočnickým silám s nepremožiteľnými myšlienkami Mao Ce-tunga ako svojou zbraňou. Som k tomu odhodlaný, aj keby to znamenalo, že budem musieť obetovať svoj život. Budem bojovať, bojovať a bojovať zo všetkých síl, aby som upevnil diktatúru proletariátu.

19. júla

Triedni nepriatelia v tejto pracovnej brigáde sú stále arogantní. Vzdelaná mládež prišla na vidiek práve preto, aby sa zapojila do troch hlavných revolučných hnutí

⁵⁶ *t'in* je čínska jednotka váhy. 1 *t'in* = 0,5 kg; *mu* je čínska jednotka plošnej miery. 1 *mu* = 0,165 akru.

na vidieku. Predovšetkým do triedneho boja. Mali by sme sa spoľahnúť na triedu chudoby a na nižšiu strednú vrstvu roľníkov, mobilizovať masy a potlačiť aroganciu nepriateľov. My, vzdelaná mládež, by sme mali vždy držať veľké transparenty s Mao Ce-tungovými myšlienkami, nikdy nezabudnúť na triedny boj a nikdy nezabudnúť na diktatúru proletariátu.

Ťin šiel na vidiek s predstavou, že bude bojovať proti nebu a zemi a pretvorí ľudskosť. Jeho zápisky odhaľujú, že jeho myseľ bola plná „bojov“. Rozšíril myšlienku „zápasu s ľuďmi“ na zápas s nebom a zemou, a nakoniec za ňu položil život. Ťin je typickým príkladom filozofie boja a zároveň sa bezpochyby stal jej obeťou.

Engels raz povedal, že sloboda je poznanie nevyhnutnosti. Mao Ce-tung išiel ďalej a dodal: „a pretvorenie sveta“. Tento posledný dodatok úplne odhalil pohľad ČKS na prírodu – ČKS ju vnímala ako niečo, čo treba meniť. „Nevyhnutnosť“, ako ju chápu komunisti, je vecou mimo ich zorného poľa a „zákonitosťou“, ktorej pôvod je mimo ich výkladu. Oni veria, že príroda a ľudstvo môžu byť „podrobené“ zmobilizovaním subjektívneho ľudského vedomia na pochopenie objektívnych zákonov. V snahe zmeniť prírodu spôsobili komunisti chaos v Rusku a Číne, svojich dvoch pokusných oblastiach.

Ľudové piesne z doby Veľkého skoku vpred ukazujú aroganciu a hlúposť ČKS: „Nech sa hory sklonia a rieky ustúpia stranou“; „Na nebi nie je Žltý cisár a na zemi nie je Dračí kráľ. Som Žltý cisár, som Dračí kráľ. Nariaďujem trom horám a piatim roklinám, aby ustúpili, už prichádzam.“

Komunistická strana prišla! S ňou ruka v ruke prišlo aj ničenie rovnováhy v prírode a pôvodne harmonického sveta.

Ničenie prírody spôsobuje, že ČKS žne, čo zasiala

Z dôvodu poľnohospodárskej politiky udržiavania obilia ako kľúčového produktu ČKS bez akýchkoľvek zábran premenila na poľnohospodársku pôdu rozľahlé oblasti horských svahov a pastvín, ktoré sa nehodili na poľnohospodárstvo a z rovnakého dôvodu zasypala mnoho čínskych riek a jazier, aby vytvorila ornú pôdu. Aký bol výsledok? ČKS tvrdila, že produkcia obilia v roku 1952 presiahla produkciu za vlády Národnej strany; ČKS však nepovedala, že až do roku 1972 celková produkcia obilia nepresiahla úroveň, ktorú Čína dosahovala za mierumilovnej vlády Čchien-lunga z dynastie Čching. Dokonca až do dnešného dňa je produkcia obilia na obyvateľa stále pod úrovňou v čase dynastie Čching a je sotva tretinová v porovnaní s dynastiou Sung, keď bola poľnohospodárska produkcia v čínskej histórii na svojom vrchole.

Bezohľadné rúbanie stromov a zasypávanie riek a jazier vyústilo v Číne v drastické zničenie životného prostredia. Dnes je čínsky ekosystém na pokraji zrútenia. Vysušanie rieky Chaj a Žltej rieky a znečistenie rieky Chuaj a Jang-c' ničia životne dôležitú líniu, na ktorej od nepamäti záviselo prežitie čínskeho národa. Spolu s miznutím pastvín v oblastiach Kan-su, Čching-chaj, Vnútorného Mongolska a Sin-t'iang si do centrálnych rovín v Číne nachádzajú cestu piesočné búrky.

V päťdesiatych rokoch 20. storočia postavila ČKS pod vedením sovietskych expertov na Žltej rieke vodnú elektrárňu San-men-sia. Táto elektrárňu dodnes dosahuje výrobnú kapacitu len na úrovni stredne veľkej rieky, napriek tomu, že Žltá rieka je druhou najväčšou riekou Číny. Čo je ešte horšie, tento projekt spôsobil, že na hornom toku rieky sa hromadí bahno a piesok, čo zodvihlo výšku riečísk. Kvôli tomu spôsobí aj mierna záplava obrovské straty na životoch a majetku na oboch brehoch rieky. V roku 2003 došlo k záplavám na rieke Wei, maximálny prietok vtedy dosiahol 3700 m³/s, čo je hodnota, ktorú môže dosahovať raz za tri až päť rokov. Avšak ten prietok tentoraz spôsobil katastrofu, ktorá nemá obdoby za posledných päťdesiat rokov.

V kraji Ču-ma-dian v provincii Che-nan je veľké množstvo rozsiahlych priehrad. Hrádze týchto priehrad sa však v roku 1975 jedna za druhou zrútili. Behom krátkej doby dvoch hodín sa utopilo 60 000 ľudí. Celkový počet obetí dosiahol 200 000.

ČKS pokračuje v nezmyselných činoch ničenia čínskej krajiny. Priehrada Troch roklín na rieke Jang-c' a projekt vedenia južných vôd na sever sú všetko pokusy ČKS zmeniť prirodzené ekosystémy investíciami stoviek miliárd dolárov. A to neberieme do úvahy malé a stredne veľké projekty na „boj so zemou“. Okrem toho ČKS raz navrhla použiť atómovú bombu, aby sa nárazom otvoril priesmyk na Čchingchajsko-tibetskej plošine. Chcela tak zmeniť prirodzené prostredie v západnej Číne. Aj keď arogancia a neúcta ČKS ku vlastnej krajine šokuje svet, neprišla neočakávane.

V hexagramoch (Pa Kua) Knihy premien považovali čínski predkovia alebo (Čchien) za tvorivé a uctievali nebeské Tao. Zem (Kchun) považovali za prijímajúcu a vážili si jej vlastnosti prijímania.

Kchun, hexagram, ktorý nasleduje po Čchien, je v Knihe premien vysvetlený takto: „V hexagrame Kchun sa zem bude rozprestierať a reagovať. V súlade s tým ju budú osvietené bytosti štedro a múdro spravovať a udržiavať ju.“

Konfuciove komentáre ku Knihe premien hovoria: „Veľkosť Kchun je dokonalá, poskytuje zrodenie všetkým bytostiam.“

O povahe Kchun Konfucius ďalej vraví: „Kchun je najjemnejšia, avšak v pohybe je pevná. Je najpokojnejšia, avšak vo svojej povahe súvislá. Svojho pána získava tým, že ho nasleduje, avšak nestráca svoju prirodzenosť, a tak pretrváva. Obsahuje všetky veci a je brilantná v premieňaní sa. Taká je cesta Kchun – je poddajná, nesúc nebesá a plynúca s časom...“

Je zjavné, že iba v zemských materinských prijímacích vlastnostiach mäkkosti, pokoja a vo vytrvalom nasledovaní neba môžu všetky veci na zemi trvať a prekvitať. Kniha premien nás učí správne postoj k nebeskému Tao a pozemským cnostiam: nasledovať nebo, zostať verný zemi a rešpektovať prírodu.

Avšak ČKS nedbá na princípy Čchien a Kchun a povzbudzuje k „boju s nebom a boju so zemou“. Svojvoľne plieni prírodné zdroje zeme. Nakoniec bude nevyhnutne potrestaná nebom, zemou a zákonom prírody.

III. Boj s nebom, potláčanie viery a odmietanie viery v boha

Ako môže obmedzený život pochopiť neobmedzený časopriestor?

Einsteinov syn, Edward, sa raz svojho otca opýtal, prečo je taký slávny. Einstein ukázal na chrobáka na koženej lopte a odpovedal, že chrobák nevie, že cesta, po ktorej lezie, je zakrivená, ale „Einstein to vie“. Einsteinova odpoveď mala skutočne hlboký zmysel. Jedno čínske príslovie vyjadruje podobnú myšlienku: „Nevieš, ako skutočne vyzerá hora Lu, pretože si v hore.“ Aby človek porozumel systému, musí z neho vystúpiť a pozorovať ho zvonku. Keď ľudstvo používa svoje obmedzené predstavy na pozorovanie neobmedzeného časopriestoru vesmíru, nebude nikdy schopné pochopiť jeho úplnú podstatu, a tak vesmír zostane navždy pre ľudstvo záhadou.

Sféra neschodná pre vedu patrí do duchovna, metafyziky či ideológie, ktoré prirodzene spadajú do oblasti „viery“.

Viera, duševná aktivita, ktorá zahŕňa skúsenosť a pochopenie života, časopriestoru a vesmíru, leží za hranicami toho, čo môže riadiť politická strana. „Dávajte cisárovi, čo je

cisárovo a Bohu, čo je Božie.“⁵⁷ Avšak ČKS, ktorá sa opiera o svoje žalostné a absurdné pochopenie vesmíru a života, nazýva všetko mimo svojich vlastných teórií „povery“ a núti ľudí veriacich v Boha, aby podstúpili vymývanie mozgu a vzdali sa svojej viery. Tí, ktorí odmietajú zmeniť svoju vieru, sú napádaní, alebo dokonca zabíjaní.

Skutoční vedci majú veľmi široký pohľad na vesmír a nikdy by nepopierali obrovské „neznámo“ svojimi osobnými obmedzenými predstavami. Newton vo svojej knihe Princípy matematiky, vydanej v roku 1678, detailne vysvetlil zákony mechaniky, zákonitosti prílivu a odlivu, pohybu planét a vypočítal pohyby solárneho systému. Newton, ktorý bol veľmi úspešný a vážený, opakovane prehlásil, že jeho kniha ponúka iba popis povrchných javov, a že sa vôbec neodváža hovoriť o skutočnom úmysle najvyššieho Boha pri stvorení vesmíru. V druhom vydaní Princípov matematiky vyjadril svoju vieru Newton takto: „Tento mimoriadne pekný systém Slnka, planét a komét môže fungovať iba zo zámeru a pod vládou inteligentnej a mocnej Bytosti... Tak, ako slepý muž nemá predstavu o farbách, tak ani my nemáme žiadnu predstavu o spôsobe, akým vševedúci Boh vníma a chápe všetky veci.“

Nechajme teraz bokom otázky, či existujú nebeské kráľovstvá, ktoré prekračujú tento časopriestor a či sa tí, ktorí hľadajú Cestu, môžu vrátiť späť k svojmu božskému pôvodu a pravému ja. Na jednej veci sa všetci zhodneme: nasledovníci spravodlivej viery veria, že dobro bude odmenené dobrom a zlo bude potrestané. Spravodlivé viery hrajú na určitej úrovni veľmi dôležitú rolu v udržiavaní ľudskej morálky. Od Aristotela až po Einsteina, mnohí ľudia verili v existenciu zákona, ktorý vládne vo vesmíre. Ľudstvo nikdy neprestalo rozličnými prostriedkami pátrať po pravde vesmíru. Prečo nemôžu byť okrem vedeckého výskumu prijaté aj náboženstvo, viera a kultivácia ako ďalšie prístupy, prostredníctvom ktorých možno objaviť univerzálnu pravdu?

ČKS ničí spravodlivú vieru ľudí

Všetky národy historicky veria v Boha. Práve vďaka viere v Boha a v princíp odplaty dobra dobrom a zla zlom ľudstvo krotilo samo seba a udržiavalo si v spoločnosti morálny štandard. Vo všetkých dobách a naprieč celým svetom učia tradičné náboženstvá na západe a konfucianizmus, budhizmus a taoizmus na východe, že skutočné šťastie pochádza z viery v Boha, uctievania nebies, zo súcitu k ľuďom, z váženía si toho, čo človek má, z vďačnosti za požehnanie, ktorého sa človeku dostáva a z oplácania láskavosti od druhých svojou láskavosťou.

Vodiacim predpokladom komunizmu je ateizmus – presvedčenie, že neexistuje žiaden Budha, Tao, minulé životy, že nie je budúci život, žiadna odplata. A tak všetci komunisti v rôznych krajinách rozprávajú chudobným a lumpenproletariátu, že nemusia veriť v Boha, že nebudú musieť platiť za to, čo robia, že nemusia dodržiavať zákony a správať sa slušne. Nao-pak, mali by používať lešť a násilie, aby získali bohatstvo.

Cisári v starovekej Číne, ktorí boli považovaní za najvznešenejších, stále ešte umiestňovali samých seba pod nebesá, nazývajú sa „synmi nebies“. Vedení a obmedzovaní „vôľou nebies“ čas od času vydali cisársky edikt, v ktorom priznali svoju vinu a kajali sa pred nebom. Komunisti tvrdia, že oni reprezentujú vôľu nebies. Robia, čo chcú, bez obmedzení zákonov a nebies. V dôsledku toho vytvárajú na zemi jedno peklo za druhým.

Marx, zakladateľ komunizmu, veril, že náboženstvo je pre ľudí duchovným opíom. Báľ sa, že ľudia budú veriť v teológiu a v Boha a odmietnu prijať jeho komunizmus. Hneď prvá kapitola Engelsovej Dialektiky prírody obsahuje kritiku Mendelejeva a jeho štúdia mystiky.

Engels uviedol, že všetko v priebehu stredoveku či pred ním, musí opodstatniť svoju existenciu pred súdom ľudskej racionality. Vo svojej poznámke považoval seba a Marxa za sud-

⁵⁷ Biblia, Matúš, 22:21.

cov na takom súde. Michail Bakunin, anarchista a Marxov priateľ, komentoval Marxa takto: „Javil sa akoby bol Bohom medzi ľuďmi. Netoleroval nikoho iného ako Boha okrem seba samého. Chcel, aby ho ľudia uctievali tak, ako uctievali Boha a vzdávali mu hold ako modle. V opačnom prípade ich slovne napádal a prenasledoval.“

Tradičná ortodoxná viera vytvára prirodzené prekážky komunistickej arogancii.

ČKS stratila všetku súdnosť pri zúrivom prenasledovaní náboženstiev. Počas kultúrnej revolúcie bolo zborených mnoho chrámov a mešít a mnísi potupne pochodovali v sprievodoch ulicami. V Tibete bolo poškodených 90 % chrámov. Dokonca i dnes pokračuje ČKS v prenasledovaní nábožensky založených ľudí a zatýka desiatky tisíc kresťanov domácej cirkvi. Kung Pchin-mei, šanghajský katolícky kňaz, bol uväznený ČKS na viac než 30 rokov. V osemdesiatych rokoch prišiel do Spojených štátov. Pred svojou smrťou (umrel vo veku 90 rokov) zanechal za sebou závet, v ktorom stálo: „Keď ČKS nebude riadiť Čínu, presuňte môj hrob späť do Šanghaja.“ Počas viac ako tridsiatich rokov väznenia na samotke kvôli jeho presvedčeniu naň ČKS mnohokrát tlačila, aby sa zriekol svojej viery a uznal vedúce postavenie ČKS – „Vlasteneckého výboru Trojakej sebestačnosti“ ako výmenu za svoje prepustenie.

ČKS v posledných rokoch tvrdo prenasleduje praktizujúcich Falun Gongu, ktorí zastávajú princípy pravdivosti, súcitu a znášanlivosti. Toto prenasledovanie je rozšírením straníckej doktríny „zápasu s nehom“, ako aj nevyhnutným výsledkom pokusu ČKS prinútiť ľudí robiť niečo proti svojej vôli.

Ateistickí komunisti sa pokúšajú smerovať a ovládať vieru ľudí v Boha. Majú potešenie zo zápasenia s nebesami. Ich absurdita sa nedá popísať slovami; pojmy ako arogancia, či trúfalosť popisujú len malý zlomok z toho.

Záver

Komunizmus na celom svete v praxi zlyháva. Ťiang Ce-min, bývalý vodca posledného veľkého komunistického režimu na svete, povedal v marci 2001 spravodajcovi Washington Post: „Keď som bol mladý, veril som, že komunizmus čoskoro zvíťazí, ale teraz to už tak necítim.“⁵⁸ V súčasnosti je počet tých, ktorí skutočne veria v komunizmus veľmi malý.

Komunistické hnutie je predurčené k zániku, pretože odporuje zákonom vesmíru a ide v protiklade k nebesám. Takáto sila proti celému vesmíru bude bezpochyby potrestaná vôľou neba a božskými bytosťami.

Aj keď ČKS opätovne prežila krízy tým, že opakovane mení tvár a pridržia sa svojich posledných zúfalých úskokov, jej nevyhnutný koniec je celému svetu zrejmý. ČKS jednu za druhou odhadzuje svoje pekné masky a odkrýva svoju pravú podstatu plnú chamtivosti, krutosti, necudnosti, hanebnosti a odporu k vesmíru. Pokračuje však v ovládaní mysli ľudí, kriví ľudskú etiku, a tak pustoší ľudskú morálku, mier a pokrok.

Rozľahlý vesmír so sebou nesie nezvratnú vôľu nebies, ktorá môže byť tiež nazvaná vôľou bohov alebo zákonom a silou prírody. Ľudstvo bude mať budúcnosť iba ak bude rešpektovať vôľu nebies, nasledovať chod prírody, dodržiavať zákon vesmíru a prejavovať lásku všetkým bytosťam pod nebesami.

⁵⁸ John Pomfret: „Ťiang varuje USA – čínsky vodca hovorí, že dohoda [USA] s tchajwanskou armádou by podnietila vojenské zbrojenie [v Číne].“ Wahington Post, 24. marec 2001